

ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ଭାବନା କରିବା
ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠେଧକ ନୁହେଁ । ଶକ୍ତିର ଭାବନା କରିବା
ହେଉଛି ତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠେଧକ । ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ସର୍ବଦା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ବୋଲି ମାନବକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।

ଭାରତ ଓ ଆଫ୍ଗାନିଷ୍ଟା...

ଆପଗାନିଷ୍ଠାନ ସ୍ଥିତି ଏବେ ତରଳାବସ୍ଥାରେ ରହିଛି । ଆସତା ଅଗଣୀ ତାରିଖ ସୁଜଦା ସେ ଦେଶରୁ ଆମେରିକାୟ ଓ ମିଲିଟି(ନାଟେ) ସେନାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ ସେଠାରେ ନିରାପଦା ପରିଷ୍ଠିତି ବେଳିପଞ୍ଜନକ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ସାମରିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶକ୍ତିନାମ ତାଲିବାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବେ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଅଂଚ ଦଖଲ କରିବାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେରିକାୟ ସେନାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ଥାନ ସେମାନେ ଖୁବ୍ ସହଜରେ ରାଜଧାନୀ କାହୁଲକୁ ଅଭିଆକରିନେବା ପ୍ରାୟ ସୁନ୍ଦରିତ । ଯଦି ତାହା ହୁଏ, ତେବେ ୧୯୯୩ ମସିହା ଘଟଣାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଘଟିବ ଏବଂ ପୁଣିଥରେ ତାଲିବା ସେ ଦେଶର ଶାସନତତ୍ତ୍ଵକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶାସବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପ୍ରାୟ ଆସନ୍ତି । ଏପରିସ୍ଥିତେ କେବା ଆପଗାନିଷ୍ଠାନ ନୁହଁ, ସମ୍ବ୍ରଦ ଦକ୍ଷିଣ-ପରିଷିମ ଏଥିଆ ଏବଂ ବିଶାକ୍ତି ବ୍ୟାହତ ହେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକଟ କରାଯାଇପାରେ ଏନେଇ ଏବେଠାରୁ ଭାରତର ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଦଦା ଆରମ୍ଭ ହେଲାଟି କେବଳ ଭାରତ ନୁହଁ, ରୁଷିଆ, ଚାନ ଭଲି ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ମନେ ମନେ ଆତକ୍ଷିତ ହେଲେଣି । କେବଳ ପାକିସ୍ତାନ ଏଥିପାଇଦା ଉଠାଇବା ସକାଶେ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିବାପରି ପ୍ରତ୍ୟମାନ ହୁଏ ଭାରତ ପାଇଁ ସହସା ଏଥିପାଇଁ ଚିତ୍ତାର ସର୍ବାଧ୍ୟକ କାରଣ ହୋଇଯେ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋ ବାଇଡ୍ଜେନ, ଏତେ ଶାୟିଆ ଆପଗାନିଷ୍ଠାନରୁ ସମ୍ପର୍କ ସେନା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବେ ବୋଲି କେବଳ ଘୋଷଣା କରିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ତାହାକୁ ସାକାର କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିବାରିଛନ୍ତି । ଉଲ୍ଲେଖ ନିଷ୍ପତ୍ୟୋଜନ, ମାର୍କ୍ଷିକା ଏବଂ ମିଲିଟି ସେମା ହିଁ ୨୦୦୧ ମସିହାଠାରୁ ସେଠାରେ ସମ୍ବ୍ରଦ ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଭରପାରେ ଭାରତ ସେଠାରେ ଆପଗାନିଷ୍ଠାନ ପୁନରଜିମ୍ନାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରାଣୀୟ କୋଟି ଉଲ୍ଲାର ମୂଳ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହଁ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ସେଠାରେ ବ୍ୟାହତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନିରାପଦ ଦୂରତାରେ ରଖାଯିଥିଲା । ଯେଉଁ ତାଲିବାନଙ୍କୁ ସମ୍ବ୍ରଦ ବିନାଶ କରିବା ସକାଶେ ମାର୍କ୍ଷିକା ସେମା ସେ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲେ ଦୀର୍ଘ ଦୂର ଦଶକିରେ ଭାରତ ସମ୍ପର୍କ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ସେମାନେ ଶାକ୍ତି ଆଲୋଚନାରେ ନିଭୂତରେ ମିଲିଛେ, ସେଥିରୁ ଭାରତ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାର ଥିଲା । ଏବେ ବିକମ୍ଭର ତାଲିବାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାପାଇଁ ଭାରତ କରୁଥିବା ପ୍ରଯାସ ନିଷ୍ଠଳ ହେବା ସୁନ୍ଦରିତ । ବରଂ, ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରତିନ୍ଦି ସହାୟତାରେ ତାଲିବାନ ଗରିଲାମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତୀ ପ୍ରକଟ ଓ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଟାରେଟ କରୁଥିବା ଶୁଣିବାକୁ ଦିଲେ । ସେହିଭାବରେ ଏଲ୍‌ଓସି ପାର କରାଇ ଭାରତ ଭିତରେ କ୍ରେଟିଭ ପ୍ରେମ ସଦା ବାରାନ୍ଦା ମନ୍ଦିର ଏସ. ଜିଶଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ୋତ୍ତର ସହ ଦୁଶ୍ମାନ୍ୟଠାରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆପଗାନିଷ୍ଠାନର ଭବିଷ୍ୟତ ଏହାର ଅତିକୁ ନେଇବା କଷନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତାହା ଭାରତର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ବାପ୍ରବତା ଯେ ଭିନ୍ନ ତାହା ଜଳଜଳ ହୋଇଥିଲା ନାହିଁ । ଭାରତ ଏବେ ଆପଗାନିଷ୍ଠାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାମରି ସହାୟତା ମଧ୍ୟ ଦେବା ସମ୍ବବପର ନୁହଁ । ଅପରପକ୍ଷେ, ନିଜ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଦାୟିତ୍ୱ ଭାରତ ମୁଣ୍ଡରେ ବୋଲିଦେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଥିରୁ ଉଦ୍ଧବାର ପାଇବାର ପଥ ଯେତେ ଶାୟିଆ ବାହାରିବ, ସେତେ ଭଲ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପଣ୍ଡା

ବିଶ୍ୱା ପିଥର ମହାନ ଯତ୍ନ - କାହୁଡ଼ା ଯତ୍ନ

ଖୁଣ୍ଡା ପକାଇ ପୁଷ୍ପାଳକମାନେ
ଗମ୍ଭୀରାବୁ ବାହାରି ଆସିଥାନ୍ତି । ଏହା
ପରେ ଦଇତାପତ୍ରିମାନେ ଠାକୁରମାନଙ୍କ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଦ୍ରାପେବା କରିବା ସହିତ
କୋଠ ସୁଆଁରୀଆମାନେ ସିଂହାସନକୁ
ଲାଗାଇ ଚାରମାଳ ବାହିଥାନ୍ତି । ରାଘବ
ଦାସ ମଠ ଦେଇଥିବା ଶୁଭ୍ର ସଙ୍କଳ ଦଇତା
ସେବକମାନେ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ଲାଗି
କରାଇଥାନ୍ତି । ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ଦିନ ସକାଳ
ସମୟରେ ମଙ୍ଗଳ ଆଳାଟି, ଅବକାଶ
ଇତ୍ୟାଦି ନୀତି ଉଚିତରଙ୍ଗ ମହାପାତ୍ର ଓ
ପାଳିଆ ପୁଷ୍ପାଳକମାନେ ବଜାଇବା
ପରେ ଗୋପଳ ବଲ୍ଲଭ ଓ ସକାଳ ଧୂପ
ପୂଜାପଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୀତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସେବକମାନଙ୍କ ସାହାର୍ୟରେ ପୂଜା
ସମାପନ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପରେ
ଦଇତାପତ୍ରିମାନେ ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵମାନଙ୍କର
ମୁଦ୍ରା ନୀତି କରିଥାନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
ହେବାପରେ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଠିବା ଦିନ ପରି
ପୂଜାପଣ୍ଡା, ପତିମହାପାତ୍ର ଓ ମୁଦିରଙ୍ଗ
ସେବକଙ୍କଦାରା ତିନିବାଢ଼ରେ
ମଙ୍ଗଳାର୍ପଣ ହୋଇଥାଏ । ତପୁରେ
ମୁଦିରଙ୍ଗ ତୋରଲାଗି ଓ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ନୀତି
ସମାପନ କରିବା ପରେ ବିଜେ କାହାଳୀ
ବାଜେ ଓ ଠାକୁରମାନଙ୍କର ବାହୁଡ଼ା
ପହଣ୍ଠ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।
ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵମାନେ ଜଗମୋହନ ଦୁଆର
ପାଖେ ପହଣ୍ଠବା କ୍ଷଣି ରାଘବ ଦାସ ମଠ
ପ୍ରଦର ଟାହିୟା ଶ୍ରୀମନ୍ତକରେ ଲାଗି
କରାଯିବା ସହିତ, ପତି ମହାପାତ୍ର
ପ୍ରସାଦ ଲାଗି, ବନ୍ଧାପନା, କର୍ପୂର
ଆଳାଟି, ସାତବତୀ, ସଞ୍ଜ କାହାଳି ଓ
ଘସା, ବିଦ୍ଵିଆ ମଣୋହି କରିଥାନ୍ତି । ଏହି
ସମୟରେ ପୁଷ୍ପାଳକ ମହାଜନମାନେ ତୁଳି
ଲାଗି ବଜାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ନୀତି ପରେ
ଠାକୁରମାନେ ଧାତି ପହଣ୍ଠରେ ସ୍ବ ରଥକୁ
ବିଜେ କରିଥାନ୍ତି । ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵର ପହଣ୍ଠ
ବିଜେ ହୋଇ ରଥାରୁଢ଼ ହେବାପରେ
ବୁନ୍ଦା କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ଦିନ ମଧ୍ୟ

ଗଜପତି ବଡ଼ଶଙ୍କୀରୁ ହସ୍ତୀ, ଛତି,
କାହାଳୀ ସଥ ବର୍ଷାତ୍ୟ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ
ତାମୟାନ୍ତେ ବଦି ଘୃଣ୍ଣିବା ଘର ନାକରଣା
ଦ୍ୱାରଠାରେ ରହିଥିବା ରଥ ନିକଟରୁ
ଆସିଥାନ୍ତି । ସୋଠାରେ ଶ୍ରୀଘୃଣ୍ଣିବା ଦିନ
ପରି ଚିନି ରଥରେ ଛେରା ପହଁରା
କରିଥାନ୍ତି । ଛେରା ପହଁରା ନୀତି ସରିବା
ପରେ ଭୋଲ ସେବକମାନେ ରଥରୁ
ତାରମାଳ ଖୋଲିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ରୂପକାର ସେବକମାନେ ରଥରେ ଘୋଡ଼ା
ବକ୍ଷାୟାଇ ଡାହୁଳ ବସେ । ମହାରଣା ଓ
ଭୋଲ ସେବକମନେ ରଥ ଦଉଡ଼ି
ଲଗାଇବା ପରେ ରଥରଣା ହୋଇଥାଏ ।
ମାଉସୀମା ମନ୍ତ୍ରିରୁ ପୋଡ଼ି ପିଠା ଭୋଗ
ଖାଇସାରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଶ୍ରୀମଦିର
ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀମଦିରକୁ
ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କର ପହଞ୍ଚି
ବିଜେ ହେତ ହେତ ଦିନହଦ୍ବାର ପ୍ରଧାନ
ପାଇକୁ ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଭିମାନରେ ବନ୍ଦ
କରି ଦିଅନ୍ତି । ଅଭିମାନର କାରଣ
ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମଦିରରେ ଏକାକି
ଛାତିଦେଇ ମହାପ୍ରଭୁ ଭାଇ ଭରଣୀଙ୍କୁ
ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ନବଦିନ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ
ବୋଲି । ସେବକ ମାନେଙ୍କ ବଚନିକା
କରିଆରେ ଜଗନ୍ନାଥେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ନାନା

ଭାବରେ ବୁଝାଇ ରସଗୋଲା ଖୁଆ
ମାଆଙ୍କର ମାନ ଭଞ୍ଜନ କରି ଶ୍ରୀମଦିର
ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ଏଥରୁ ମହାପ୍ରଭୁ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଉଜ୍ଜଳର ନରନାରୀ ନିଜ
ପରିବାରର ଲୋକ ଭାବରେ ଗ୍ରୁହଣ କର
ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ ହୋଇଥାଏ
ମହାପ୍ରଭୁ ଅବିକଳ ମଣିଷ ପରି ଦେହ
ଅଭିମାନ ପ୍ରକାଶ କରି ତଳପ୍ରଚଳ ବୋା
ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ତେଣୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ରଥଯାତ୍ରା ଓ ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରା ମଣିଷ
ଜୀବନ ତଳଣିର ଯାତ୍ରା ସହ ସାମାଜିକ
ଆଏ ବୋଲି ଜନମାନସରେ କଥୁତ ଅଛି
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବର୍ଷନାନ୍ତୁସାରେ ରଥଯାତ୍ରା
ସମୟରେ ପ୍ରଭୁମାନେ ଉଭରାତିମୁଖୀ
ହୋଇ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ ଯେଉଁ ଫାର୍ମ
ମିଳେ, ବାହୁଡ଼ା ଯାତ୍ରାରେ ଦକ୍ଷିଣାତିମୁଖୀ
ହୋଇ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବେଳେ
ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ ଠିକ୍ ସେହିପାଇ
ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଏପରିକି ଉଭ୍ୟମାନେ ଏକ
ପୁରୁଷ ଦର୍ଶନରେ ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞର ଫଳ
ଲାଭ କରି ଅନ୍ତକାଳରେ କୌକୁଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ
ହୋଇଥାନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ

ତକ୍ଷର ଶ୍ରୀଦାର ପଣ

ପୁଥୁବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ରହସ୍ୟ ଯାହା
କେତେ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ଅତିକ୍ରମ
ହେଲାପରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରି
ନାହିଁ ତାହା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ । କେଉଁ
ଅକଳ୍ପନୀୟ ସମୟରୁ ସିଏ ଏପରି ରୂପ
ଧରି ଦାରବ ହୋଇଛନ୍ତି ତାହା ଜ୍ଞାନର
ଅଗୋଚର । ବିଶ୍ୱର ସମ୍ପଦ ଧର୍ମ, ସଂସ୍କୃତି
ଓ ଚେତନାର ପଥ ଓ ମତ ତାଙ୍କରିଠାରେ
ହେଁ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର
ରୂପକଳନାରେ ସିଏ ଅତିଶ୍ୱୀୟ
ଚେତନାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପୂଣ୍ୟ
ମହୋଦଧି ତତ କଳ୍ପବତ ମୂଳରେ ଅସ୍ତ୍ରାନ
ଜମାଇ ସେ ହୋଇଛନ୍ତି ପତ୍ୟେକଟି
ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ସର୍ବମଧ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣା, ସଖା,
ପୁହୁଦ, ବନ୍ଧୁ ଓ ଅତିରଙ୍ଗ । ଏ ଜାତିର
ପ୍ରାଣର ଆଧାର ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ।
ତାଙ୍କୁ ହେଲାର ଓଡ଼ିଶାର ଦର୍ଶନ-ସଂସ୍କୃତ,
କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ଭାଷ୍ୟକ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ,
ଯାନ୍ତି-ଯାତ୍ରା ଓ ପର୍ବ-ପର୍ବାଣୀର ସ୍ମୃତି ।
ତାଙ୍କ ସ୍ବରୂପ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ, ଅବ୍ୟକ୍ତ ଓ
ରହସ୍ୟମଧ୍ୟ । ପଣ୍ଡିତ ଓ ଦାର୍ଶନିକ ମାନେ
ତାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଅକ୍ଷୟ, ଅବ୍ୟକ୍ତ,
ଅବିନିଶ୍ଚର, ପୁଣି ସାକାର ଓ ନିରାକାର
ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ବି

ମୋ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରୂପାତ୍ମକ

ଫେରିବ କାଳିଆ

ଶୀଘ୍ର କୁହାର ଧାର
ନଅଦିନ ପରେ ଫେରିବ କାଳିଆ
ହସିବ ରତନବେଦୀ,
ଖାରୁଥିବ ଲୁହ ଗୁଣ୍ଡିଚାମନିର
ଝୁରିବ ଜନମବେଦୀ
ଆସିବ ହରଷେ ଧାଇଁ,
ମାରସା ମାଆର ସେନେହ ଆଦର
କେବେ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ।
ଆତପ ମଣ୍ଡପ ଆତପ ଅବଜା
ଭାବୁଥିବ ଜଗା ବସି,
ରହିଥିବ ଚାହିଁ ଆର ବରଷକୁ
ସୁଦିନ ପଢ଼ିବ ଖସି
ପୂଣି ସେ ଆସିବ ଫୁଲି,
ହରିବୋଲ ହୁଲହୁଲି ଶବଦରେ
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଯିବ ଫୁଲି ।
ଶରଧାବାଲିରୁ ବଡ଼ଦେଉଳକୁ
ପଢ଼ିଥିବ ପାଦଟିଛୁ,
ସେଇ ପାଦଟିଛୁ କେତେ ମନଲୋଡ଼ା
ଦିଶୁଥିବ ରାତଦିନ
ସେଇ ବାଲି ବୋଲିଦେଇ,
ଉଜ୍ଜଵଳ ମନ ହେବ ପୁଲକିତ
ନାରୁଥିବେ ଥେଇଥେଇ ।
ଶରାମନିରକୁ ଫେରିବେ ଠାକୁର
କୋଳାହଳ ଶୁଭୁଥିବ,
ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଅଭିମାନ ଭାଙ୍ଗି
ଜଗା ଧାରେ ପଶୁଥିବ,
ଘଣ୍ଡ ଘଣ୍ଡ ବାଳୁଥିବ
ଦେବଦାସୀଙ୍କର ନମ୍ବୁର ଶବଦ
ମନକୁ ତ ମୋହୁଥିବ ।
+ବଡ଼ବିଲ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
କେନ୍ଦ୍ରିୟ
ମୋ-୮୯୪୯୧୩୦୯

ହେ ମହାବାହୁ
ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ମିଶ୍ର

ଯନ୍ତ୍ର କୁହୁଡ଼ିରେ ପହରୁଆଁ
ଆଶା ମରାଟିକା ପରି
ଜାବକ୍ତ ଶବ ମୋ କୁଇରେ ଜଳି
ଲୁହରେ ଭିଜେ କୋହରେ ସିଫେ
ଜଳତା ମନ ମୋ ସପନେ ଖେଳି
ହସଟେ ଖୋଜେ ଲୁହରେ ଭିଜେ
ଦୁଃଖ ଦରିଆରେ
ବୁଢ଼ି ମୁଁ ଯାଉଛି
ଉଦ୍‌ବାର କର ହେ ହରି
ଦୂନିଆକୁ ଯାଏ ଉଚି
ଅନେଇ ଦିନର ଅଭିମାନ ମନ
କେତେ ଖେଳ ଖେଳି ଯାଏ
ସେନେହ ବଂଧନ ହିଂସା ପର ମନ
ମାଟି କୋଳେ ଖେଳି ଯାଏ
ଅନ୍ତର କୋଳେ ଆୟା ଗାଣୀ
ସପନ ଦିଏ ସପନ ନିଏ
ଆଦର ବିହୁନେ ପଲକ ପୁଣି
ପଚାରେ କିଏ
ନିଦରେ ଶୁଏ
ମାଯା ଶ୍ରୋତ କରି ପାରି
ଦୂନିଆକୁ ଯାଏ ଉଚି
ହେ ମହାବାହୁ କର ମତେ ପାରି
+ସୁକିଦା କୋମାଇଟ୍ ମାଲକ

ବାଦତ୍ତ ପାତା

ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଠିତା ଲାକା ଖେଳା ଶେଷକରି
ଖାଇସାରି ପୋଡ଼ି ପିଠା
ରଥେଦବି ବାହୁଡ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି
ଜଗତ କରତା ।
ଜନମ ବେଦାରୁ ବାହୁଡ଼ିବେ ପ୍ରଭୁ
ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା

ରଥେବସି ଆସିବେ ପ୍ରଭୁ
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମକୁ ।
ଜଗା, କାଳିଆ ଓ ସ୍ମୃତିଦ୍ଵା
ତିନି ରଥ ବିଜେ କରି
ଶରଧା ବାଲିରୁ ବଡ଼ଦେଉଳକୁ
ପୁନର୍ଥ ଆସନ୍ତି ଫେରି ।
ନଅଦିନ ରହି ମାଉସୀ ମା ଘରେ
ଆତପ ଅଭିଭା ଖାଇ
ପୋଡ଼ିପିଠା ଖାଇ ଫେରି ଆସୁଛନ୍ତି
ଭାଇ ଉତ୍ତରଣାଙ୍କୁ ନେଇ ।
ହରିବୋଲ ସାଥେ ହୁଳହୁଳି ଶୁଭେ
ସମସ୍ତେ ହାତ ଯୋତନ୍ତି
ଛୁଆଁ ଅଛୁଆଁର ଭେଦଭାବ ନାହିଁ
ସମସ୍ତେ ରଥ ଟାଣନ୍ତି ।
ମାଉସୀ ମା ଘରୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି
ଚତୁର୍ବୀ ମୂରତି
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଥଞ୍ଜି ଯାଇ
ବଡ଼ଦାଣ୍ଟେ ଦରଶନ ଦିଅନ୍ତି ।

କରୁଛି ଜଣାଣ ପତିତପାଦମ...

ଶୁଭନାରାଯଣ ଶତପଥୀ
 ରଥେ ବାମନ କି ସୁନ୍ଦର !
 କିଏ ସେ ଜାଣେ ତା ହୃଦୟ ?
 ଭକ୍ତ ସାଲେବଗ
 ତାକିଦେଲା ବୋଲି
 ଚକ ଗଡ଼ିଲାନି ରଥର ।
 ଦାସିଆ ହାତରେ ନଢିଆ
 ଭକ୍ତି ତା ଭାରି ବଢିଆ

ଶ୍ରୀନାରେ ଶ୍ରୀପଳ
ଚେକିଦେଲା ସିଏ
ତା ହାତରୁ ନେଲା କାଳିଆ ।
ଉଚ୍ଛ ପ୍ରାଣ ମଧୁସୂଦନ
ଉଜ୍ଜଵର ହୃଦ ଚନ୍ଦନ
ବଳରାମ ଦାସ ଉଜକି ବଲୁଆ
ବାଲିରଥେ ହେଲ ଆସୀନ ।
ଉଚ୍ଛ ପ୍ରେମ ସଦା ବାଇଆ
ନାହିଁ ତାର ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ
ମନ ଯୋଡ଼ି ଥାଏ ଭାବ-ଉଜକିରେ
ବିପତ୍ତିରେ ହୁଏ ସେ ଠିଆ ।
ରଥେ ରଥାରୁକ କାଳିଆ
ସଙ୍ଗେ ସୁଭଦ୍ରା ଓ ବଳିଆ
ହୁଏ ରଥ୍ୟାତ, ମନା ତୋର ଦାଷ୍ଟ
କପଟ କରିଛୁ ତୁ କିଆଁ ।
ମୁଁ ନୁହେଁ ଦାସିଆ, ବଳିଆ
ନୁହେଁ ସାଲେବଜ ଉଳିଆ
ତଥାପି ଜଣାଣ ପଢ଼ିପାବନ
କରୋନା ଛାତ୍ର ଏ ଦୁନିଆଁ ।

+ବଜିପୁର, ବ୍ରଜଗିରି, ପୁରୀ
ମୋ- ୯୫୩୮୮୩୭୦୭

କବିତାମାଳା

ଶ୍ରୀ ସୁଜନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

♣ ବାଲେଶ୍ୱର ♣ ମଙ୍ଗଳବାର, ଜୁଲାଇ ୨୦, ୨୦୨୧

୫

ସନେଟ୍ : ଭାରି ମନେପଡ଼େ
ବୃଦ୍ଧବନ ଦାସ

କେବେ କେଉଁ ବିଜନ ବେଳାରେ ଯେବେ ସିଏ ଭାରି ମନେପଡ଼େ
କେତେବୁଦ୍ଧି ଅଚାନକ ଶର ହୋଇ, ହାୟ ! ହୃଦୟକୁ ପୋତେ
ଭୁଲ ଓ ହୁଏନି ତାକୁ ସେ ଯେ କିନେ ଥିଲା ଅଛି ଆପଣାର
ମଧୁ ମୁଖ୍ୟରଣେ ଭରୁଥିଲା ମୁହଁରକୁ, ଏକା ନିରଭର ।

ତା' ମୁହଁର ସୁକଳ ଜହାରେ କୋଇନାର କେତେକେତେ ତେବେ
ମନେ ରତ୍ନଥିଲା ସପନର ଅଭିଷାର, ପ୍ରାତି ହାତଯାଇ
ମଳୟର ଅଶ୍ଵଣ୍ୟ ଝୁଞ୍ଚିତ ଫୁଲେର ଫୁଲିଶ
ଆଞ୍ଜଳା ଆଞ୍ଜଳା ଫୁଲରେ ସକରଥିଲା ଭୂର୍ଜୁ ଗରନ ।

ଆଜି ସିଏ କେତେଦୂରେ କାହା ଅଜାନରେ ବାପ ହୋଇ ଜଳେ
ସେଠି ଆଲୁଥିର ଖେଳ କେତେ, ମୁଁ ଏଠି ଅନ୍ଧାରେ ଭାଲେ
ସେଠି ସିଏ ହସହୋଇ ଆଜି କା' ୩୦ରେ, ଫୁଲ ପରି ଝେର
ମୁଁ ଝରାପତ୍ର ମର୍ମର ହୋଇ ଛାତିତଳ କୋହକୁ ବିତରେ ।

ଜାଣେ, ଧରାଇଁ ଦେବକାହୀଁ ସ୍ମୃତିଷ୍ଠ ଅଫେରା ଅତିତ
ହେଲେ ତା' ଅଫେରାରେ ରହିଥିବି ମୁଁ, ଧର ବିରହର ହାତ ।

+ ଅଧ୍ୟାପକ , ରାଜନାଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ
ତେଜାବିଷ୍ଣ କଲେଜ , ଫେରାବିଶ୍ୱାସପତ୍ର - ୦୪୨୭୮୯
(ମୋ) ୯୭୭୭୮୪୦୩୦୩୧

ମହେସୁମୀ ତୁମେ ଆସ
ଅଶୋକ କୁମାର ପ୍ରଧାନ

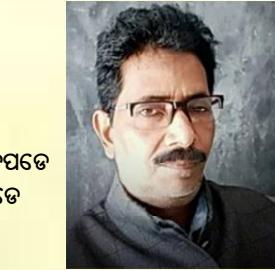
ଥରି ବାଥା ଥାଥେ ମହେସୁମୀ ଆସ
ହସ ଭରି ଭୁମ ମୁଖରେ
ଭୁମ ପାଇଁ ଥାମେ ସହିଲୁଣ୍ଣ ପରା
କେତେ ତାତି ଖରା ମୁଖରେ ।

ତୁମେ ପାଦ ଦେଲେ ଏ ଧରା ଧାମରେ
ହସି ଉଠିବ ଏ ଧରଣୀ
ରହ ଲତା ନୂହଁ ନାବନ ପାଇବେ
ପୂର୍ବ ହେବ ହୃଦ ସରଣୀ ।

କୁଷକ ଭାର ଏ ମନ ହରଷରେ
କାମ ପାଇଁ ଯିବେ କେତକୁ
କାଳିଆ ପାଖରେ ଜାଶରେ ଭୁଲେ
ଚାହିଁ ତା ପାବନ ନେତୁଳୁ ।

ଓଳିଆରୁ ପାଶି ହୁଅଥିବେ ହସି
ଗାର ହୁଅଥିପ ଗାତରେ
ପିଲେ ଉଦେଶେ କାଶରେ ଜଳାକୁ
ବିଥ ସାଥେ ମେଲେ ମିତରେ ।

ବେଳୁଳା ରାଶାର କେହି କରନ ତାକେ
କମ୍ ଉଠୁଥିବ ଧରଣୀ
ନାବିକ ଭାର ଏ ପାଟେ ମେଲିଲେଣି
କାତ ସାଥେ ତା'ର ତରଣୀ ।

ଜିଶ୍ଵର ତୁମେ କେଉଁ ?
ଡ. ମନୋରଞ୍ଜନ ବିଷ୍ଣୋୟୀ

ଜନ୍ମ ମୂର୍ଖରୁ ତ
ସବୁ ହିସାବ ନିକାଶ ସରିଥାଏ
ତଥାପି କାହିଁକି ମନୀଷର
ଏହେ ଅଭାବ କହିଯାଏ ?
ସର୍ବକା ସେ ଭୁମକୁ ଖୋଜୁଥାଏ
ଆଜି ପାଇବ ଭୁମକୁ
କିମ୍ବା କୋଇବ ବୋଲି
ମନେ ମନେ ମୟୁଧା କରୁଥାଏ ।
ତେଣୁ ତ ଭୁମକୁ ଖୋଜିବାକୁ
ଏ ମନିରବୁ ସେ ମନିର
ସେ ଭୁମକୁ ଖୋଜୁଥାଏ ।
ଆଜି ଆବୁ ଭାବରେ କାହିଁକି
ହାତ ପାଇଁ କେତେ କ'ଣ ମୟୁଧା ।
ତଥାପି ସେ କ'ଣ କିମ୍ବା ?
ନା' ଭୁମ ମନିରବୁ ଆସୁଥାଏ ?
ତେଣୁ ତ ଭୁମେ ଜିଶ୍ଵର
ଆମେ ମନିଷ
ନ ହେଲେ ଏ ମନିଷ
କେବେଠୁ ଭୁମ ଜାଗା ମାହି ବିଥାଏ ।

ତା' ମନ କେବଳ
ଭାଗ ଅଭିନାରେ ଭରି ରହିଥାଏ ।
କାଶର ମାଗୁଥା ସବୁକି ପାଇଗଲେ
କେହି କ'ଣ ଭୁମକୁ ଖୋଜୁଥାଏ ?
ନା' ଭୁମ ମନିରବୁ ଆସୁଥାଏ ?
ତେଣୁ ତ ଭୁମେ ଜିଶ୍ଵର
ଆମେ ମନିଷ
ନ ହେଲେ ଏ ମନିଷ
କେବେଠୁ ଭୁମ ଜାଗା ମାହି ବିଥାଏ ।
+ ସାରକୋର ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ,
ବ୍ରାହ୍ମିଣ ପ୍ରକାଶକ ଭୁମିହର
(ମୋ) ୮୮୯୫୧୫୧୭୭୭

ବାଲିରୁଆଁ...

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

ଆକାଶରେ ଉତ୍ତି ଉତ୍ତି ଅକିଗଲା ପରେ
ଘରକୁ ହେଁ ପେରିବାକୁ ହୁଏ ।

ଘର, ନିର୍ଭେଳାଳ
ପ୍ରେମ ପାର୍ଶ୍ଵଥାବା ବାଲିରୁଆଁ,

ପ୍ରଥମବାରା ପ୍ରେମ ଖୋଲିପାରେ

ଯୋଗଠି ପହଞ୍ଚି ଆସିଲା ପରେ

ନିଶ୍ଚାଯ ନେଇବୁଏ

ଓ ପୂର୍ବତାରେ କିମ୍ବାରୁ ବାଲିରୁଆଁ ଆସିଲା

ଅବୁରୁଦ୍ଧ ପାର୍ଶ୍ଵଥାବା କାହିଁକି ଆସିଲା ।

ଖରାରେ ଆୟାମରା ଛାଇରେ

ବ୍ରାହ୍ମିଣ ପାର୍ଶ୍ଵଥାବା ପାର୍ଶ୍ଵଥାବା

ପ୍ରେମ ପାର୍ଶ୍ଵଥାବା ବାଲିରୁଆଁ ପେରିବାର
ଅମ୍ବତ ବେଳ ।

ଘର ବାହରେ
ଭାରି ଭୟାନକ ଦିଶେ,
ସେଇ ଭୟର ପାଦ କିନ୍ତୁ
ଘରର ଏବୁଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ବି ପହଞ୍ଚାଇବେଳା;
ଅଦ୍ୟଣ୍ୟ ଆଶାବାଦର ଆସୁ ଚାରିପାଖେ
ଦେଇଥାଏ ପହରା ।

ପ୍ରେମ ପାର୍ଶ୍ଵଥାବା ବାଲିରୁଆଁ,
(ମୋ) ୭୭୩୭୪୧୫୧୫୭୭୭

ବର୍ଷା

ସଂଜୀବ କୁମାର ଦାଶ

ବୁନାପୁଲ ବୁଣିଆଏ ଗଦଗଦ ଆକାଶ

ଝରିଯାଏ ରିମିନ୍ ରିମିନ୍...
ଏ.. ବିରହୀ ମନର ପ୍ରିୟା !

ବୁନାପୁଲ ହସେ ଭୁମ ସର୍ବ ନିଦିତ !

ବିଶ୍ୱାସ ରୋମାଞ୍ଚେ, ଦେହ ପ୍ରାଣ ପୁଲିତ ।

କେବେ ଆସ ଶୁଣୁଣୁ ଭାବ ମସଗୁଲ....

ପିଣ୍ଡ ସାରି ଯାଗର ମୁଗୁର,
ଆଖିର ଲେକ କାହା ତେଣାର ପାଇଁ
କେବେରେ ପାଇଁର ଅସର ଆକାପ,
ମୁଣ୍ଡରେ ଛୟରେ, ପ୍ରେମ ମୁଗୁର ବିଭୋର !

ମିଳନ ମଧୁର ଲଗନ,
ତନୁ ମନ ଅଥସନ.....

ଅଭିମାନେ ଥରେ ଥରେ ଶର ବର୍ଷା ବର୍ଷା,
ବର୍ଷା ବର୍ଷା ବର୍ଷା..

ପ୍ରାଥମକ, ପଦାର୍ଥିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ
ଦେବଗଢ଼ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
(ମୋ) ୧୪୩୭୭୩୩୩୩୩୩

ଆଜି ପୁଣି ମୁକ୍ତିର ମଶାଲ ଲୋଡ଼ା...

ଅନୁସ୍ଥା ପଣ୍ଡା

ତୁମେ ଭାଜିଥିବା ଝୁଅଁ ଅଛୁଅଁର ପାରେର
ପୁଣି ଅଳୁଗିର କରାଗର ଝୁରିବେ
ମନେ ପଥେ ଜେଣେ ସେ

ଆଜି ପୁଣ

